

posestnik Medved Tomaž v Stražici 17. Rajni je bil vzoren katoliški zakonski mož in oče. Zapušča ženo, dva preskrbljena sinova in šest uglednih hčerk. Pogreb je bil 6. marca. Pri odprti rakvi na domu pokojnika se je od rajnega poslovil g. Potočnik Matija, posestnik iz Zabukovja. Velika množica pogrebcev, ki ga je spremljala na zadnji poti, mu je hotela pokazati s tem, kako drag in priljubljen ji je bil rajni mož, ki je bil 30 let občinski odbornik, ki se je trudil za blagor občine celo do visoke starosti. Na pol poti mu je prišla naproti v sprevedu šolska mladina in mu s tem izkazala poslednjo čast za zasluge kot dolgoletnemu šolskemu svetniku in ljubitelju mladine. Po črni peti sv. maši se je ob grobu poslednji poslovil od njega g. Goršek Jožef v imenu občine in mu tudi izrekel zahvalo kot soustanovitelju Posojilnice v Frankolovem. Rajni je rad prebiral katoliške časopise. »Slov. gospodar« ga je spremljal kot zvestega naročnika celih 70 let. Cerkevni pevski zbor je rajnemu v slovo zapel žalostinko. Frankolovska župnija je s pokojnikom izgubila najstarejšega župljana. Bog mu daj večni mir in pokoj! — Žalujemočim naše sožalje!

Iz svetovne vojne je prinesel kal smrti. Po dolgem trpljenju je 6. februarja v Gospodu zaspal Janez Cvibošek, posestnik v Vel. Grahovčah, še v močni moški dobi, star 51 let. V svetovni vojni je dobil kal neozdravljive bolezni, na kateri je hiral dolga leta, a navzlic svoji telesni slabosti je pridno in zvesto opravljal svojo mizarstvo obrt, da bi pripravil svoji družini vse potrebno. Zdaj pa je prestal vojno in šel v veselje Gospodovo. Počivaj mirno, blagi oče in gospodar!

Prijubljenega kovača je Bog poklical k sebi. Iz Velikega kamna nam poročajo: Tu je umrl 28. februarja Anton Kukovičič, daleč naokrog znan, spreten in globoko veren kovač, star 72 let. Pred 45 leti je prišel iz Rajhenburga, si kupil majhno hišico s kovačnico ob glavni cesti št. 41, si prislužil s težkim pa vztrajnim delom svojih rok toliko, da je devetčlansko družinico pošteno preživel in večinoma že spravil do lastnega ognjišča, hčerko Milko celo v učiteljski stan. Pridno je molil in delal v svoji obrti, nikogar nikdar podračunal. Zato je bil ljub Bogu in ljudem. Blagoslovljen je bil njegov prihod in trudapolno delo. Njegov odhod v večnost pa je pokazal, kako ga je vsa župnija in okolica visoko čislala; ljudstva je bilo pri njegovem pogrebu 2. marca kljub mrzlemu vetru in zimi skoraj več kakor ob nedeljah. »V večnem spominu bo ostal pravični!«

Smrt blivšega župana. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrl v Grabščincih daleč naokrog znani posestnik Šijane Janez, p. d. Lovrenčov. S pokojnim smo izgubili blago srce, katerega je marsikateri občutil. Rajni je rad pomagal vsakemu, kateri se je zatekel k njemu po pomoč. V njegovem hišo zahaja že od nekdanj »Slov. gospodar« in drugo krščansko časopisje. Bil je svoj čas župan in večletni odbornik. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, katerega se je kljub hudemu mrazu udeležila od blizu in daleč velika množica. Svetila rajnemu večna luč — žalujemočim žen in ostalim pa naše sožalje!

boj tudi več vej drevesa in je delal z njim poskuse pred člani znanstvene akademije v Rio de Janeiro. V navadnem ognju veje niso zgorile, ogenj se jih ni prijel. Znanstveniki domnevajo, če ima drevo v svojih sokovih toliko rudniških sestavin, da so njegove celice vse prežete z njimi. Končnega znanstvenega zaključka o tem novem pojavu sicer še ni, vendar pa so se denarniki že začeli zanimati za kraje, kjer to drevo raste, ker domnevajo, da mora tam biti v zemlji silno veliko različnih rudnin.

Čiste kovine. Mnoge izmed kovin skušajo dobiti kemiki v najčistejši obliki, tako da so nekatere dosegle že neverjetno stopnjo čistosti. Tako so pridobili svinec, ki nima primešane niti

ljubezni, se mu vedno dviga dlm do neba, tak dom je tudi Bogu ljub.

Nem je sedel na hladnem kamnu nasproti mirni hiši, nasproti nedoželjivi svoji želji. Zdajci se je za hišo utrnila zvezda. Svetli utrinek je šinil bliskovito po bledem nebu, puščajoč za sabo rdečkast žarek. Ugasnil je utrinek, ugasnil je žarek.

Bilo je in je minulo.

Berač je vstal in pogledal proti hiši, kakor da jo hoče z očmi blagosloviti. Iz očesa mu je padla solza, toda padla je na kamen. Luka se je obrnil in naglo pospešil k Savi.

Počasi je tekla voda in momljala čudno uspavanko. Po valovih so se prelivali zlati traki mesečine in skakali sem ter tja.

Luka je prišel k obali prav na mali jasi, za katero se je razprostiralo grmovje. Breg je bil tu izpodjeden, precej visok, rokav Save globok, deroč. Luka je z očmi prediral vodo in stal mirno na bregu. Kar se mu je zazdelo, da nekaj v grmovju šušti. Naglo se je ozrl. Vse je spet utihnilo, koj nato je močnejše zašumelo in zdelo se mu je, da čuje tudi človeka, ki šepče. Luka se je obrnil h grmovju. Tedaj sta pokukali iz grma dve glavi in dve trupli, nazadnje dva cela moška.

»Kdo je?« je zaklical Luka.

Davčni spor med občinama Maribor in Košaki

Davčni spor med obema občinama traja že od leta 1934. dalje. Dosedaj so ta spor reševali razni uradi pri zeleni mizi, zato javnosti ni bil tako znan. Košaki so zahtevali del davkov od Rosnerjeve tovarne, katere del stoji na zemlji, ki spada v občino Košaki. Davčna uprava v Mariboru je to zahtevo odklonila, ker je sedež tovarne na mestnem zemljišču. Na pritožbo občine Košaki je moralo reševati to vprašanje finančno ravnateljstvo v Ljubljani. Finančno ravnateljstvo je ostalo na istem stališču. Pritožba je šla naprej na upravno sodišče. To je odredilo, da ima občina Košaki pravico na en del, in sicer primeren temu, kolikor je tovarne na košaškem svetu. O vsoti pa seveda upravno sodišče ni moglo odločiti, ker bo moralo šele finančno ravnateljstvo to določiti. Zato še nobena vsota ni znana.

Vzporedno s tem vprašanjem se je načelo drugo vprašanje: priložitev okolice k mestu. Znano je, da se je pri vseh mestih v Sloveniji to že zgodilo, samo pri mariborskem ne, ker so se upoštevale želje okolčanov, da hočejo gospodariti zase. Mestna občina je pa tudi izjavila, da sprej-

me rada okolčane v svoje ozemlje, toda sil jih pa ne. Nekateri zasebniki so zato začeli zbirati podpise za priložitev dela Košakov k občini mariborski. Ta vloga je šla na bansko upravo, kjer čaka rešenja. Mestna občina sama mej ne more popravljati, niti za en meter ne.

V svoji skrbi, da bi občina Košaki res dobila svoj delež, so v nedeljo, 3. marca, priredili pristaši JRZ v št. Petru pri Mariboru shod, kjer so govorili domači g. župan in g. župnik, kakor tudi še drugi govorniki. Za preteklo nedeljo napovedani shod v Košakih pa se ni vršil.

Gotovo je, da se bo borba vršila še naprej, ako ne bo prišlo do kakega neposrednega sporazuma med obema občinama. Mi se danes ne bomo spuščali javno v to borbo, ker se zanesemo, da bo banska uprava, ki jo vodijo naši možje, zadevo popolnoma pravično rešila, da bo tudi občina Košaki zadovoljna. Naši politični nasprotniki pa so skušali ta spor — ki je zgolj davčno-upravnega značaja, ne pa osebna zadeva naših ljudi v obeh dveh občinah — izrabiti v to, da bi se krhale naše vrste. Doživeli pa bodo svoje razočaranje!

Dopisi

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Stališče naših gruntov je težavno. Naši lepi gozdovi se vedno bolj redčijo. Edino združništvo bi nas lahko še rešilo. Naše na gozdovih tako bogato zakotje je brez lesne zadruge podobno malomarnemu mlinarju, ki mu je vseeno, koliko vode prihaja na njegovo mlinsko kolo. Če drugim krajem lesna zadruga ni pretrd oreh, zakaj bi potem bila ravno nam Ribničanom prenevarna? Sicer se že par let šušlja o tem, a dejstev še ni nikjer. Naš pohorski kmet pa radi tega igra vlogo potrpežljive goske, ki daje prekupcem perje, zase pa ohrani goloto.

Dravska dolina

Selnica ob Dravi. »Citalnica« vprizori na cvetno nedeljo ob treh popoldne in na praznik sv. Jožefa ob sedmih zvečer v Slomšekovem domu presreljivo igro v petih dejanjih: »Žrtev spovedne molčečnosti.«

Rošpoh pri Mariboru. V Kamnici sta se poročila žurman Cilka iz Rogoške Slatine in Sadovski Vasilij, oskrbnik Osetovega vinogradnega posestva »Grič« pod Sv. Urbanom. Za pričo sta bila g. Lorenčič, župan v Kamnici, in nevestin brat g. žurman Janko, učitelj. Mlademu paru iskrene častitke!

Studenci pri Mariboru. Da ne bo kake zmešnjave glede obhajanja praznika sv. Jožefa, se javlja, da bomo v Studencih pri Mariboru proslavili svojega patrona kakor druga leta na dan 19. marca, čeprav v velikem tednu. — Cerkevno predstojništvo sv. Jožefa.

Maribor. Na predvečer praznika sv. Jožefa, dne 18. marca, priredijo mariborski dijaki in dijakinje, člani Fantovskega odseka in članice Dekli-

škega krožka, ob osmih zvečer v Narodnem gledališču slavnostno akademijo s pestrim sporedom. Telovadne točke se bodo vrstile s petjem, godbo, rajalnim pohodom, gimnastičnimi vajami, in to članov in članic. Prireditve bo zelo zanimiva tudi za okoliške odseke. Vstopnice so v predprodaji v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru na Aleksandrovi cesti (Združna gospodarska banka).

Dravsko polje

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Prosvetno društvo bo imelo v nedeljo, 17. marca, ob dveh popoldne in zvečer zanimivo in poučno predavanje, katero bo spremljal film: »Rim ali Moskva«. Miklavščani kakor tudi sosede z Dolgoš, Loke, Dobrovč, Ragoze itd., ne prezrite tega važnega predavanja, pa se ga po možnosti vsi udeležite! Ne bo vam žal. Na svidenje!

Št. Janž na Dravskem polju. Igralska družina Prosvetnega društva vprizori na Veliko noč po večernicah igro »Gosposka kmetinja«. Že sedaj vabimo domačine in naše sosede, da si bodo ogledali to igro!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na cvetni petek in soboto bodo za vse fante naše fare velikonočne duhovne vaje. Po dvakrat (zjutraj ob šestih in popoldne ob dveh) bodo zanje pridige, ki jih bo imel cirkovski g. župnik I. Klopčič. Zavedni katoliški fantje, ki jim je kaj za to, da jim je lepa mladost, se jih bodo udeležili vsi! — Istočasno vabimo že sedaj na mladinsko akademijo, ki bo na velikonočni ponedeljek. Priredita jo FO in DK ob enem z materinsko proslavo. — Sv. Marko pri Ptuj. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita na cvetno nedeljo, 17. marca, akademijo z zelo pestrim sporedom. Ker na-

Človeka nista odgovorila, toda hitela sta proti Luku. Že sta bila sredi jase.

»Ha, lump!« se je zadril berač. »Proč! Daj mi mirno umreti!«

»Ne!« je zavpil Mikica. »Prej daj denarje!«

»Ha! Ha! Ha! Ha!« se je zakrohotal Luka, obrnil k vodi, razširil roke in se pogнал v Savo.

Pisar in njegov ciganski tovariš sta pritekla k bregu.

»O, tri sto hudirjev!« je siknil pisar, se pograbil za glavo in napregnol oči nad vodo, ki se je zapanila in zagrnila nad beračem. »Spet nama je ušel pred nosom, a denarji, lepi denarji so šli po vodi. Ali je ponorel ta norec?«

»Da, da,« je potrdil cigan z glavo in strmel v Savo, »ušel nama je na drugi svet, tu je voda globoka in deroča pa davi kakor zver. Šel je Luka, nu, tako —« je dodal in pihnil čez dlan.

»Ampak denarji, moji denarji!« je škrtal obupani pisar divje, »tudi ti so šli po vodi. Kum, dragi kum, ti si močen, skoči, ulovi ga, reši denarje!«

»Nak!« je odkimal cigan; »ljubša mi je glava kakor denarji. Če bi skočil, ne bi več videl sonca, ribe bi me požrle. Ne grem v vodo, kum.«

»Kum! Petdeset goldinarjev ti dam več od potovice, skoči!«

»Ne grem.«